

[Krag.]

den foreliggende Overbelaaing af Landejendomme, ligesom Støtteforanstaltningerne til Landbruget heller ikke bør medføre en yderligere Forhøjelse af Priserne paa Livsfornødenheder for den arbejdende Befolkning.

Man kræver altsaa Landbrugets Produktpriser her paa Hjemmemarkedet holdt nede paa et tabgivende Niveau, og man kræver en væsentlig Forbedring af Landarbejdernes Lønvilkaar som Betingelse for at skabe forbedrede Indtjeningsmuligheder for Landbruget. Med Hensyn til det første, det prismæssige Problem, kan man jo kun beklage, at man fra Landarbejderside ikke klarere ser, at enhver Forøgelse af Indtjeningsmulighederne for Landbrugserhvervet ogsaa tjener Landarbejdernes Interesse, saa sikkert som det er, at det fra Landbrugets Side Gang paa Gang er betonet, at man er rede til at yde øgede Lønninger til sine Arbejdere, i samme Omfang som øgede Indtjeningsmuligheder tilvejebringes for Erhvervet. Men naar man saa gaar videre og kræver, at der skal sikres en tariffmæssig Løn overalt, hvor der til landkommunalt Arbejde gives økonomisk Støtte af det offentlige, ja, saa er det jo det, vi har mødt fra Regeringens Side ved Behandlingen af Grundforbedringsloven; det er dette Regeringskrav, hvorpaa en Forlængelse af denne Lovgivning og en Forøgelse af dens Betydning gennem større Bevillinger, end der hidtil er ydet, er strandet.

Men ønskeligt vilde det være, om man ogsaa her kunde faa Oplysning om, hvorvidt den højtærede Statsminister, hvis han — hvad jeg desværre maa tvivle paa med mit Kendskab til ham — virkelig vil foretage Foranstaltninger til Lettelse af Landbrugets Byrder og til Forøgelse af dets Indtjeningsmuligheder, har i Sinde at ledsage saadanne Foranstaltninger med en Lovgivning som den, der her er krævet fra Landarbejdernes Side, og som man endogsaa kræver ført saa vidt, at der ved Statshjælp og Statsstøtte skal gennemføres et tidssvarende Boligbyggeri for Arbejderbefolkningen paa Landet. Lad os faa at vide, om det er et saadant Tillæg til en eventuel Landbrugslovgivning, som den højtærede Statsminister agter at sætte i Værk. Det vil have sin Interesse til Forstaaelse af de Muligheder, som Erhvervet kan imødesee fra den højtærede Regerings Side.

Men heller ikke til Socialismens geniale Finansstyre hørte vi noget under Valgkampagnen. Ja, ganske vist roste man sig naturligvis af det store Overskud paa Drifts-

regnskabet for 1934—35, et Overskud paa 18 Mill. Kr.; men man fortav, at den kolossale Ekstra-Beskatning, som Kriseforanstaltningerne har medført, og som for Aaret 1934—35 har givet Statskassen ekstra 85 Mill. Kr., er opretholdt og opretholdes stadig, til Trods for at de Foranstaltninger, til hvilke de er knyttet, for længst er ophørt. Den inflatoriske Valuta- og Diskonto-Politik, som Nationalbanken har ført, i Forbindelse med de kolossale økonomiske Fordele, som enkelte og navnlig store Virksomheder i vort Samfund har opnaaet paa andre Erhvervs Bekostning, har desuden forbedret Regnskabsresultatet for 1934—35 med mange Millioner i Sammenligning med Budgettet.

Og hvad man først og fremmest fortav, var dette, at Statshusholdningen i udstrakt Grad er ført paa Kredit. Man glemte ikke at fremhæve, at Statsgælden er nedbragt med 40 Mill. Kr. fra 1 292 Mill. Kr. til 1 251 Mill. Kr. Det blev forkyndt paa alle Vælgermøder, men man oplyste ikke i sin Agitation Vælgerne om, hvorledes det forholdt sig med den løse Gæld. Er en saadan Agitation nu redelig? Er det redelig politisk Oplysning at paastaa, at Statsgælden er formindsket med 40 Mill. Kr., naar den i Virkeligheden er forøget med 100 Mill. Kr., idet Staten har en flydende Gæld paa 144 Mill. Kr.? Jeg spørger og haaber at faa Svar.

Pr. 31. Marts udgjorde Kassebeholdningen: ÷ 61 Mill. Kr., som man havde dækket ved Udstedelse af Skatkammerbeviser med kort Løbetid og ved Overtræk af Statens Konto i Nationalbanken; og Statens Gæld paa Finansministeriets Mellemløbs-Konto udgjorde paa samme Tidspunkt ikke mindre end 64 Mill. Kr. — den var i Aarets Løb vokset med hele 32½ Mill. Kr. Jeg spørger, om det er redeligt at give Befolkningen en Forestilling om et Finansstyre, som har været i Stand til at formindske Statens trykkende Gæld, naar det modsatte i Virkeligheden er Tilfældet. Og paa Vejfondens Konto havde Statskassen den 31. Marts 1935 en Skyld til Kommunerne paa 19 Mill. Kr., saaledes at den samlede Gæld pr. 31. Marts var 1 251 Mill. Kr. plus 144 Mill. Kr. eller 1 395 Mill. Kr.

Naar man saa sammenholder det med, at Skattetrykket i samme Tidsrum er vokset med 80 Mill. Kr., fra 377 Mill. Kr. til 455 Mill. Kr. — ja, hvis man regner Motorafgifterne med, som i 1929—30 var 41 Mill. Kr. og i 1934—35 var 55 Mill. Kr., saa kommer man til, at Skattetrykket i disse Aar er vokset fra 418 til 510 Mill. Kr. eller